

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/n-r/kazimierz-oleszek/24349,Kazimierz-Oleszek.html>

2024-11-23, 13:23

Kazimierz Oleszek, syn Stanisława i Anny z d. Ziarkowskiej, urodził się 02.02.1912 r. w Janiszowie (gmina Kosin, pow. Janów, woj. lubelskie). W roku 1927 ukończył szkołę powszechną i pracował w zawodzie czeladnika rymarskiego. W latach 30-tych XX w. mieszkał w Kisielinie pow. Horochowski, gdzie w dniu 30.03.1933 r. wydano mu (w wieku 21 lat) dowód osobisty. Przed wcieleniem do służby wojskowej brał udział w przysposobieniu wojskowym drugiego stopnia od 23.10.1932 r. w 24 Pułku Piechoty w Łucku (L.dz. 5388/33).

Czynną służbę wojskową odbył w okresie od 02.11.1934 r. do 19.09.1935 r. w 2 Szwadronie 19 pułku Ułanów Wołyńskich w Ostrogu nad Horyniem, a następnie został przeniesiony do Szwadronu Kawalerii KOP „Mizocz”, gdzie służył od 20.09.1935 r. do 21.09.1936 r. Rozkazem KOP Brygady Wołyń Nr 14 z dnia 09.09.1936 r. Kazimierz Oleszek otrzymał pamiątkową odznakę KOP „Za Służbę Graniczną”. Dnia 21.09.1936 r. na podstawie rozkazu Ministerstwa Spraw Wojskowych, Departamentu Dowodzenia Ogólnego (L.dz. 3432/Ł.j. org z dnia 18.07.1936 r.) Kazimierz Oleszek został przeniesiony do rezerwy (wpisu w książeczce wojskowej dokonał D-ca Szwadronu KOP „Mizocz” rotmistrz Gajewski). Ćwiczenia w rezerwie odbył w okresie od 26.09.1938 r. do 22.10.1938 r. w 3 Szwadronie 2 Pułku Strzelców Konnych.

Po służbie wojskowej pozostał w Ostrogu nad Horyniem, gdzie mieszkał w osadzie wojskowej Bielmaż Nr 91. Następnie przeprowadził się i zamieszkał w Przemorówce. Był żonaty z Anielą Oleszek, córką Stanisława Mondzelewskiego i Bronisławy z d. Chmurowskiej, ur. 31.05.1909 r. w Krzemieńcu, z którą miał dwóch synów: Tadeusza (ur. 09.09.1937 r.) i Jerzego (ur. 24.10.1939 r.). Od połowy września 1939 r. losy Kazimierza Oleszka są nieznane. Został zabrany z domu przez NKWD i wywieziony. Wiadomo, że przebywał w łagrach i że udało mu się około 1942 r. z nich uciec, wiadomo że po styczniu 1942 r. służył w 8 Pułku Kawalerii w miejscowości Kamień Bieliński, wiadomo że po demobilizacji w 1945 r. został skierowany do dalszej służby w ochronie w Szumsku. Strzępy informacji i strzępy podniszczonych dokumentów dziś stanowią pewnego rodzaju „sacrum”, a także uczucie rodzaju żalu, że nie opowiedzą więcej... bo „kopiści” prawie wcale nie opowiadali co przeżyli ... częściej było słychać cichutką melodię podśpiewywanych piosenek partyzanckich. Dnia 28.06.1957 r. na podstawie karty repatriacyjnej, wydanej

przez Punkt Repatriacyjny w Białej Podlaskiej wrócił do Goszczowic (pow. Niemodlin, woj. opolskie), gdzie odnalazł część rodziny. Od bliskich dowiedział się, że jego żona Aniela z synami, od maja 1945r. po przesiedleniu z Wołynia na Ziemię Odzyskane, zamieszkała w Lubrzy (powiat Świebodzin, woj. poznańskie). W dniu 20.07.1957 r. Kazimierz Oleszek po raz pierwszy po 18 latach zobaczył żonę i synów. Rok później, tj. 18.07.1958 r. dotyka go największa z możliwych tragedii, w czasie odbywania zasadniczej służby wojskowej umiera syn Tadeusz. Po repatriacji do Polski podjął pracę w Kopalni Węgla Brunatnego w Sieniawie Lubuskiej, skąd przeszedł na emeryturę. Zmarł 08.11.1989 r. w Lubrzy (obecnie woj. Lubuskie), gdzie spoczywa ze swoją żoną i synem.

Opracowała: **Iwona Oleszek**

[Pokaż opis pliku](#)

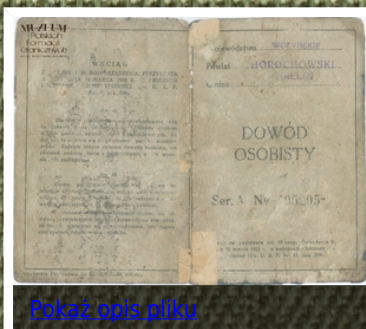
[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

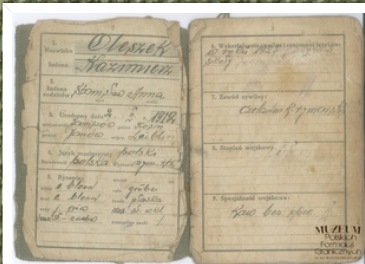
[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

Pokaż opis pliku

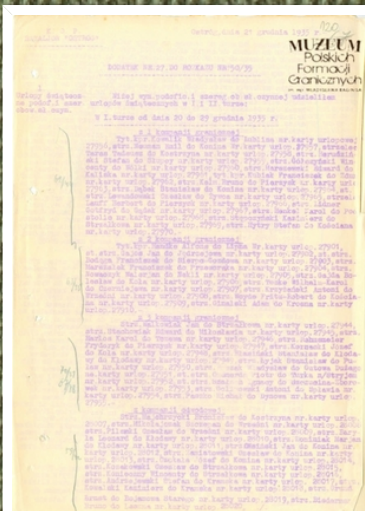
Pokaż opis pliku

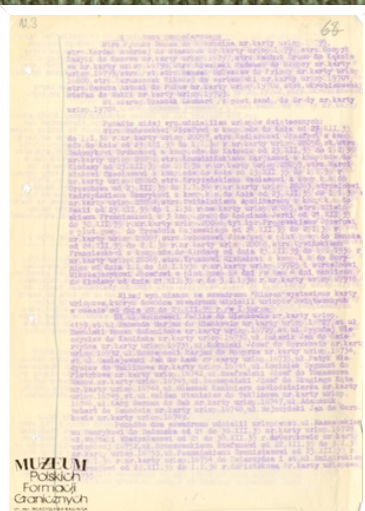
Pokaż opis pliku

Pokaż opis pliku

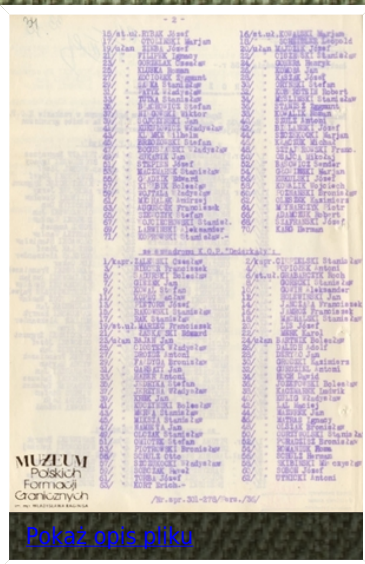
Pokaż opis pliku

Pokaż opis pliku

Pokaż opis pliku

Pokaż opis pliku